

vimaorthodoxias.gr

Ας σταματήσουμε να κατακρίνουμε τον πλησίον και τότε δεν πρόκειται να φοβηθούμε τους λογισμούς της βλασφημίας

Newsroom

6–8 Minuten

[ΠΕΡΙ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ](#) – 1. Από δηλητηριώδη
ρίζα και φοβερή μητέρα -εννοώ την
μολυσμένη υπερηφάνεια- ακούσαμε
προηγουμένως ότι προέρχεται ένας πολύ
φοβερός απόγονος, δηλαδή η ανέκφραστη
βλασφημία.

Γι' αυτό είναι ανάγκη να την φέρομε στην μέση,
διότι δεν είναι τυχαίος εχθρός, αλλά εχθρός και
αντίπαλος φοβερότερος από κάθε άλλον.

Το δε χειρότερο είναι, ότι δεν μπορείς εύκολα να

την εκφράσεις και να την εξομολογηθείς ή να την στηλιτεύσεις ενώπιον πνευματικού ιατρού.

Εξ αιτίας αυτού πολλές φορές αυτή η ανόσιος έφερε πολλούς σε απόγνωση και απελπισία και κατέστρεψε κάθε τους ελπίδα, όπως το σαρακι το ξύλο.

2. Αυτή λοιπόν, αυτή η παμμίαρη βλασφημία ευχαριστείται πολλές φορές κατά την διάρκεια των αγίων συνάξεων και ακόμη την φρικτή ώρα της τελέσεως των Μυστηρίων να υβρίζει τον Κύριον και τα τελούμενα άγια μυστήρια.

Από αυτό αντιλαμβανόμεθα πλήρως ότι δεν τα πρόφερε τα ανείπωτα και ασεβή και ακατανόητα εκείνα λόγια η ιδική μας ψυχή, αλλά ο αντίθεος δαίμων, ο οποίος εκδιώχθηκε από τους ουρανούς, διότι και εκεί σκέφθηκε να βλασφημήσει τον Κύριον.

Διότι αν ήταν ιδικά μου τα άσεμνα και απρεπή εκείνα λόγια, πώς δέχομαι το δώρο της Θείας Κοινωνίας και το προσκυνώ;

Πώς μπορώ να υβρίζω και να δοξολογώ συγχρόνως;

3. Πολλούς πολλές φορές ο απατεών δαίμων της

βλασφημίας τους οδήγησε σε παραφροσύνη.

Διότι κανείς άλλος λογισμός δεν είναι τόσο δύσκολος στην εξαγόρευσί του όσο αυτός. Γι' αυτό πολλές φορές σε πολλούς εγήρασε μέσα τους.

Και ως γνωστόν τίποτε δεν ισχυροποιεί τους δαίμονες και τους λογισμούς εναντίον μας, όσο το να τους τρέφομε και να τους αποκρύπτουμε μέσα στην καρδιά μας ανεξομολόγητους.

4. Κανείς ας μη θεωρεί τον εαυτόν του αίτιο για τους λογισμούς της βλασφημίας.

Ο Κύριος, ο οποίος είναι καρδιογνώστης, γνωρίζει καλά ότι δεν είναι ιδικά μας αυτού του είδους τα λόγια και οι σκέψεις, αλλά των εχθρών μας.

5. Η μέθη είναι αιτία στο να σκοντάφτει κάποιος. Ομοίως και η υπερηφάνεια είναι αιτία των απρεπών λογισμών.

Και εκείνος πού εσκόνταψε είναι αναίτιος γι' αυτό, αλλά θα τιμωρηθεί πάντως, διότι εμέθυσε.

6. Όταν εσταθήκαμε να προσευχηθούμε, ξεσηκώθηκαν εναντίον μας οι ακάθαρτοι εκείνοι

και ανείπωτοι λογισμοί.

Και μόλις ετελειώσαμε την προσευχή, έφυγαν αμέσως. Διότι δεν συνηθίζουν να μάχονται εκείνους πού δεν τους μάχονται.

7. Όχι μόνο τον Θεόν και τα θεία ο άθεος αυτός δαίμων βλασφημεί, αλλά και προφέρει μέσα στον νου μας μερικά αισχρότατα και άπρεπα λόγια, για να εγκαταλείψουμε την προσευχή ή για να πέσουμε σε απόγνωση.

Έτσι πολλούς τους εμπόδισε από την προσευχή και πολλούς τους απεμάκρυνε από τα Μυστήρια.

Σε μερικούς κατέτηξε τα σώματα από την λύπη. Άλλους ο πονηρός αυτός και απάνθρωπος τύραννος τους εδάμασε με την νηστεία και δεν τους επέτρεψε την παραμικρή ανακούφιση.

Και κατόρθωσε να πείσει όχι μόνο τους κοσμικούς, αλλά και τους μοναχούς, ότι δεν τους απολείπεται πλέον καμία ελπίδα σωτηρίας και ότι είναι ελεεινότεροι από όλους τους απίστους και από αυτούς τους ειδωλολάτρες ακόμη.

8. Όποιος ενοχλείται από το πνεύμα της βλασφημίας και θέλει να απαλλαγεί απ' αυτό, ας εννοήσει καλά ότι αιτία αυτών των λογισμών δεν

είναι η ιδική του ψυχή, αλλά ο ακάθαρτος δαίμων, πού είπε κάποτε προς τον Κύριον:

«Ταύτα πάντα σοι δώσω, εάν πεσών προσκυνήσης μοι» (Ματθ. Δ' 9).

Για τούτο και εμείς ας τον περιφρονούμε και ας μη υπολογίζουμε καθόλου τα λεγόμενά του και ας του λέγομε:

«Ύπαγε οπίσω μου, σατανά. Κύριον τον Θεόν μου προσκυνήσω και αυτώ μόνω λατρεύσω» (πρβλ. Ματθ. δ' 10)· «σου δε επιστρέψει ο πόνος και ο λόγος επί την κεφαλήν σου, και επί την κορυφήν σου η βλασφημία σου καταβήσεται» (πρβλ. Ψαλμ. ζ' 17) «έν τώ νύν αιώνι και έν τώ μέλλοντι».

9. Όποιος προσπαθεί να παλέψει εναντίον του δαίμονος της βλασφημίας με διαφορετικό από τον προηγούμενο τρόπο, ομοιάζει μ' εκείνον πού επιχειρεί να συλλάβει την αστραπή με τα χέρια του.

Διότι πώς είναι δυνατόν να συλλάβει ή να αντειπή ή να παλέψει εναντίον εκείνου πού επέρχεται στην καρδιά ξαφνικά σαν άνεμος, πού είναι τα λόγια του γρηγορότερα από την ριπή του

οφθαλμού, και πού αμέσως γίνεται άφαντος;

10. Όλοι οι εχθροί ίστανται απέναντί μας και μάχονται και αργούν κάπως και δίνουν καιρό στον ανταγωνιστή τους. Αυτός όμως όχι! – (Περί λογισμών βλασφημίας)

Αλλά μόλις φάνηκε έφυγε, και μόλις ομίλησε ανεχώρησε.

11. Πολλές φορές τούτος ο δαίμων συνηθίζει να εισχωρεί στον νου των πιο απλών και πιο ακεραίων, διότι αυτοί θορυβούνται και τaráσσονται υπερβολικά, πολύ περισσότερο από τους άλλους.

Και σ' αυτούς, έχομε την γνώμη, ότι ο πόλεμος οφείλεται εξ ολοκλήρου στον φθόνο των δαιμόνων και όχι στην οίησι.

12. Ας παύσωμε να κρίνωμε και να κατακρίνωμε τον πλησίον, και τότε δεν πρόκειται να φοβηθούμε τους λογισμούς της βλασφημίας.

Διότι αφορμή και ρίζα του δευτέρου είναι το πρώτο.

13. Εκείνος πού είναι κλεισμένος σ' ένα σπίτι, ακούει τα λόγια αυτών πού περνούν απ' έξω, χωρίς να συνομιλεί μαζί τους.

Παρομοίως και η ψυχή που ζη με αυτοσυγκέντρωση, ταρασσεται ακούοντας τις βλασφημίες που προφέρει διερχόμενος ο διάβολος.

14. Όποιος περιφρονεί τούτον τον δαίμονα, ελευθερώθηκε από το πάθος.

Όποιος σοφίζεται να αγωνισθεί εναντίον του διαφορετικά, στο τέλος νικάται. Διότι εκείνος που προσπαθεί να συλλάβει τα πνεύματα με λόγια, ομοιάζει με εκείνον που προσπαθεί να κλείσει κάπου τους ανέμους.

Κάποιος εκλεκτός μοναχός, ενοχλούμενος είκοσι χρόνους από τούτον τον δαίμονα, έλιωσε την σάρκα του με νηστείες και αγρυπνίες.

Και αφού δεν είδε από αυτά καμία ωφέλεια, έγραψε το πάθος σε χαρτί και επήγε και το έδωσε σε κάποιον άγιο άνδρα.

Έπεσε δε κατά πρόσωπον στην γη και δεν μπορούσε να ανυψώσει προς αυτόν το βλέμμα του. Ο γέροντας μόλις το διάβασε, χαμογέλασε, και αφού σήκωσε τον αδελφό, του λέγει:

«Βάλε, τέκνον μου, το χέρι σου στον αυχένα μου».

Αφού το έβαλε ο αδελφός, του λέγει ο μέγας εκείνος: «Ας είναι επάνω στον τράχηλο μου, αδελφέ, αυτή η αμαρτία, όσα χρόνια την είχες ή θα την έχεις ακόμη. Μόνο εσύ να μην την υπολογίζεις πλέον καθόλου».

Και ο αδελφός αυτός διαβεβαίωνε ότι δεν πρόφθασε να βγει από το κελί του γέροντος, και το πάθος έγινε άφαντο. Τούτο το περιστατικό μου το διηγήθηκε δοξάζοντας τον Θεόν ο ίδιος αδελφός στον οποίο συνέβη.

Όποιος ενίκησε τούτο το πάθος απεμάκρυνε την υπερηφάνεια. – (Περί λογισμών βλασφημίας)

«Κλίμαξ»,

Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου